

Vepsä

Viesti

huhtikuu 2014

Vepsä Sukuseura ry:n

jäsenjulkaisu

- puheenjohtajalta
- sihteeriltä
- vuosikokous Hauholla
- DNA:n kertomaa
- Sodissa kaatuneet Vepsät
- Hiitolan Tiurulan kylä
- Vepsien matka Kannakselle

Puheenjohtajan terveiset

Lupaus lämpimästä keväästä vaihtui takatalveen, mutta kevät ja kesä siitä on tulossa ainakin joskus! Kesää kannattaa aina odottaa etenkin kun tarjolla on vielä mukavaa yhteistä ohjelmaa Vepsä sukuisten retken ja vuosikokouksen merkeissä. Matka Vienen Karjalaan ei herättänyt riittävää kiinnostusta ja kotiseutumatkasta on tullut useampi toive, joten tarjolla on vielä sellainen. Tietoja matkasta ja vuosikokouksesta taempana. Vuosikokoukseen on yhdistetty mielenkiintoista lisäohjelmaa, joten osallistukaa ihmeessä sankoin joukoin molempiin tapahtumiin.

Kotiseutumatkojen rajan taakse Karjalaan on arveltu vähentyvän, kun siellä aikanaan asunut väestö vanhenee ja vähitellen hupenee. Tämä ei kuitenkaan pidä paikkaansa. Juuret kiinnostavat meitä monia sukuseurojen jäseniä ja sukututkijoita. Matkaan kannattaa lähteä isollakin porukalla, sillä mikä on sen antoisampaa kuin perimätiedon siirtäminen entisistä kotipaikoista ja elämänmenosta nuoremmille sukupolville. Matkaajien keskusteluista on käynyt ilmi ettei mahdollisen kotitalon pystyssä pysymisellä ole suurtakaan merkitystä. Tyhjä tontti kivijalkoineen ja ympäröivä maisema herättävät nostalgisia muistoja ja jokainen meistä voi mielessään kuvitella läheistensä elettyä elämää kotipaikoilla. Kotiseutumatkasta tekee antoisan mukava seura ja sellaista on tarjolla Vepsä-sukuisten parissa. Juttua piisaa ja laulu raikaa. Lopuksi Hiitolasta kotoisin olevan Terttu Ketolan runo tällaisesta kotiseutumatkasta ja sen herättämistä tunnelmista .

***"Nyt menossa me jälleen ollaan koti-Karjalaan,
se rakas paikka unohdu ei meiltä milloinkaan.
Me sinne aina kaivataan ja sitä muistellaan,
sieltähän ne hiitolalaiset joutui lähtemään.***

***Nää muistot sitten talletamme sielun sisimpään,
ne monta kertaa mieleen palaa tuomaan lohtuaan.
me aarteena ne säilytämme halki elämän,
tuo joka matka mieleen niitä aina enemmän."***

Aurinkoista kevättä ja tapaamisiin niin kotiseutumatkalla kuin vuosikokouksessakin!

Sinikka Vepsä

Sihteeriltä RAHASTA

Jäsenluettelossamme on noin 160 osoitetta, joihin tämä Sukuviesti lähetetään. Painatus ei ole kaksisen suuri kulu. Koko painos kustantaa noin 100 euroa. Itella, tuo rakas postimme nosti kirjemaksujen hintaa vuoden vaihteessa ja 2-luokan merkki, jolla tämäkin kulkee maksaa nyt 0,87 euroa, kun vielä joulukuussa sen hinta oli 0,72 euroa. Näin tämän viestin kokonaiskustannus on noin 270 euroa. Yksi Viesti maksaa siis 27 jäsenmaksua!!

TÄHÄN MENNESSÄ ON KULUVAN KAUDEN JÄSENMAKSUJA SAATU 340 euroa

JOKO SINÄ OLET SEN MAKSANUT??

VAIN 10 euroa jäsen / 20 euroa perhe!!

Vuosijäsenmaksun voit maksaa tilille FI09 5104 0040 0581 03

Käytä viitenumeroa, jonka löydät osoitetarrasta

SUKUA VAI EI?

Tapion käynnistäessä Vepsä Sukuseuran ja sen tietojen keräämisen asui maassamme reilut 500 Vepsää, joille hän lähetti kirjeen. Erilaista sukuun liittyvää tietoa tulvi mappikaupalla ja Tapio lajitteli sen ja kokosi tiedot sukutauluiksi. Näitä on 3 suurta taulukkoja ja joukko pienempiä. Aikaa myöten nousi esiin kysymys, olemmeko oikeasti yhteä samaa sukua, vai onko Vepsä yhteinen nimi useammalle eri suvulle.

Päätimme selvittää asiaa DNA-tutkimuksella, johon alkuun valittiin 5 eri sukujen edustajaa. Tulokset kertovat karua kieltään. Näillä viidellä sukuhaaralla ei ole yhteistä isälinjaa kohtuullisen ajan sisällä. Emme siis ole verisukulaisia, vaikka olemmekin kaikki Vepsä.

Miksi emme siten ole isälinjan mukaan sukua?

Ahti Kurri kertoo yhden selityksen omassa artikkelissaan tästä tutkimuksesta. Toinen selitys on mahdollisesti se, että jossain välissä juuri testattujemme isälinjassa onkin päässyt emännän sylistä nauttimaan kulkukauppias, naapurin isäntärenki tai vaikkapa kylän vallanneen sotaväen upseeri.

Isälinja sukupolvien taakse on aina monessa mielessä epävarma asia.

Mielenkiintoinen kysymys on, onko talon tyttären lehtolapsi sukulainen, kun hänet on hyväksytty ja otettu sukuun? Karjalassa on oltu hyvin suvaitsevaisia näissä asioissa. **Moraali oli joskus 1500- tai 1600-luvulla erilainen kuin tänään – vai oliko se sittenkään?**

Vepsä –Sukuseura ry:n vuosikokous

pidetään tänä vuonna Hauholla, kauniissa Kanta-Hämeessä Lautsian Ilmoilanselän rannalla **sunnuntaina 17.8.2014. klo 13. alkaen**. Lautsiaan kannattaa saapua jo lauantaina 16.8, sillä silloin sinulla on mahdollisuus tutustua Hauhon ja sen lähiseudun nähtävyyksiin Vepsä-sukuisten opastuksella. Lautsian iso rantasauna on alustavasti varattu sukuseuralle lauantai - illaksi, mikäli saunojia rantasaunalle ilmoittautuu riittävä määrä. Muuten allas- ja saunaosasto ovat majoittujien käytössä sisätiloissa lauantaina klo 19.00-21.00.

Kokoustila Lautsian Kartanosalissa on käytössämme sunnuntaina jo aamusta alkaen, joten sukulakanaan voi tutustua rauhassa ennen kokouksen alkua ja keskustella paikalla olevien

sukututkimusgurujen Tapio ja Esko Vepsän kanssa. Majoitusvaraukset Lautsiasta kannattaa tehdä ajoissa.

Alla erityyppisten huoneistojen hintoja. Hintaan sisältyy ruhtinaallinen aamiaispöytä ja myös uima- allasosaston ja saunan käyttö aamulla. Lauantaina päivällinen runsaasta noutopöydästä maksaa 12€ ja sunnuntaibuffet 15€. Ruoka on todella hyvää. Majoituksen ja muut ruokailut osallistujat varaavat itse ja maksavat oma kustanteisesti paikanpäällä.

Varaukset Lautsian myyntipalvelu puh 0503661671 kotisivut www.lautsia.fi. Sukuseura tarjoaa kokoustilan käytön ja päiväkahvit sunnuntaina 17.8.

Kartano superior 16 kpl Huoneessa suihku, wc, ja tv. Ei lisävuodemahdollisuutta.
Hinta: alk. 99€/vrk

Hotellihuone 28 kpl Huoneessa suihku, wc, tv. Osassa huoneita mahdollisuus lisävuoteeseen. **Hinta: alk. 89€/vrk**

Hostelhuone 54 kpl. Huoneessa wc. Suihkutila käytettävissä käytävällä
Hinta: alk. 59€/vrk

4-5 hengen huoneistot 3 kpl Suihku, wc, tv, mikro, jääkaappi, keittolevy / hella
Hinta: 89€/vrk (sis. 2 hlöä) + **lisävuode 22€/vrk**

4-5 hengen huoneistot 4 kpl Wc, tv, mikro, keittolevy, jääkaappi, suihkutilat päärakennuksessa.
Hinta: 59€/vrk (sis. 2 hlöä) + **lisävuode 22€/vrk**

Camping-alueita ei ihan alueella ole, mutta pienen ajomatkan päässä löytyy

Lauantain 16.8. järjestetty nähtävyyssierros

Lautsiaan voi majoittua 16.8.14 klo 14.00 alkaen. Mahdollisuus lähteä **tutustumiskierrokselle klo 14.30** : Suttisen Marjutila , Possukauppa, Rönnevikin Viinitila, Alvettulan kyläkauppa(tarjolla herkullisia pizzoja) , Alvettulan kivisilta, ja Hauhon vanharaitti . Oppaana Sinikka Vepsä. Opel Corsaan mahtuu 4 muuta ja autoletka voi seurata perässä. Vitsiälän lavalla on lauantaina toivottavasti tanssit (ei vielä näkynyt netissä) eli illalla mahdollisuus osallistua vielä lavatansseihin n 8 km päässä Lautsiasta. Harmi kun Lautsian kesäteatteriesitykset sekä Niskavuori näyttämön näytelmät loppuvat jo alkukesästä ja kesäteatterielämys jää kokematta. Lautsiassa lavasteena on aito järvimaisema, joka on harvinaisuus monessa kesäteatterissa.

Helsingistä ajettaessa Hämeenlinnan moottoritietä Pälkäneen ja Tiiriön suuntaan ylös noustessa saavutaan Hattulaan ja **Hattulan Pyhän Ristin kirkko** on Hämeen vanhin kirkko. ja ehdottomasti tutustumisen arvoinen. Ensimmäinen asiakirjamaininta Hattulassa sijaitsevasta kirkosta on vuodelta 1324. Hattulan jälkeen Parolassa sijaitsee taas Parolan **Panssarimuseo** noin 28 km ennen Lautsiaa.

Tampere-Lahti tien 12 varressa sijaitsee Kangasalan Sääksisäätiön ylläpitämä **Pohtiolammen sääksikeskus**, jonne jokainen on tervetullut seuraamaan sääksien kirjolohien saalistusta. Sääksiä voi seurata sääksitornista, joka on avoin yleisölle. Sääksitornissa on tilaa 25 hengelle. Torniin pääsee myös pyörätuolilla. Sieltä voi myös kuvata sääksien saalistusta n. 40 metrin päässä olevasta sääksien ravintolammikosta. Sääksitornissa on 6 kuvauspaikkaa. Pohtiolammella voi myös onkia kirjolohia ja savustuttaa ne syötävään kuntoon.

Matkan varrella on myös **Vehoniemen Automuseo**, jonne on maksuton sisään pääsy. Tässä joitakin seudun nähtävyyksiä. Pälkäneen kirkonkylä on myös tutustumisen arvoinen ja erittäin viehättävä paikka.

Toivottavasti jokaiselle Vepsä-sukuseura ry:n jäsenelle löytyy jotakin kiinnostavaa nähtävää Hauhon seudulla vuosikokouksen lisäksi. Ei muuta kuin auton nokka kohti Hauhoa . Paikalle pääsee myös linja-autolla kätevästi Hämeenlinnasta, Tampereelta ja Lahdesta sekä junalla Hämeenlinnaan asti. Muutama auto tulee Hämeenlinnasta aina Lautsiaan asti eli kulkuyhteydet ovat kohtalaiset. Samaa sukua kun melkein kaikki ollaan niin kimppakyytejä kannattaa rohkeasti kysellä.

Tapaamisiin 16-17.8.14 !

Terveisin **Sinikka**

Havaintoja ja tulkintoja Vepsien DNA-testituloksista

Tähän mennessä on tehty isälinjan DNA-testi (Y-DNA37) viidestä eri Vepsä-nimeä kantavasta miehestä.

Testitulokset osoittavat, että kaikki viisi miestä edustavat eri isälinjaa. Kukaan ei ole toiselle sukua mielekkäällä etäisyydellä. Vaikka neljä näistä viidestä kuuluu isälinjaltaan samaan päähaploryhmään N, on yhteinen esi-isä niin kaukana, että sama sukunimi on sattumaa. Yhteiset esi-isät ovat eläneet kauan ennen kuin sukunimet on otettu käyttöön.

Seuraavassa pelkistettyjä kommentteja kustakin testatusta:

Eino Vepsä

Kun 37 markkerin vertailussakin lähimmänkin osuman (1 kpl) geneettinen etäisyys on 2, kaikki toistaiseksi löytyneet sukulaisosumat ovat hyvin kaukaisia. Urpon ja tämän lähimmän osuman viimeinen yhteinen esi-isä olisi elänyt 90 % todennäköisyydellä 14 sukupolvea sitten.

Einon 37 markkerin osumat keskittyvät itäiseen Keski-Eurooppaan, jossa kyseinen haploryhmä R1a on yleinen. Tämä viittaa siihen, että suku on tullut Karjalaan etelästä eikä ole Karjalasta juurikaan levinnyt sisä-Suomeen, koska osumia DNA-harrastajien joukosta ole toistaiseksi löytynyt. Eino poikkeaa perushaploryhmältään (R1a) kaikista muista testatuista Vepsistä (N).

Urpo Vepsä

Kun 37 markkerin vertailussakin lähimmänkin osuman (1 kpl) geneettinen etäisyys on 2, kaikki toistaiseksi löytyneet sukulaisosumat ovat varsin kaukaisia. Urpon osumat ovat pääosin suomalaisia. Useita osumien varhaisimmista tiedossa olevista esivanhemmista on elänyt Karjalassa. Urpon haploryhmä (päätelty N1c1) on suomalaisten miesten yleisin haploryhmä. Urpon osumien suhteellinen vähyys kuitenkin antaa olettaa, että Urpon isälinja ei ole kovin laajalti haarautunut eikä miesluvultaan suuri.

Vesa Vepsä

Vesa kuuluu päätelmän mukaan yleisimpään suomalaiseen mieshaploryhmään N1c1. Osumien määrä ja etäisyys antavat olettaa, että Vesan isälinja ei ole kovin mieslukuinen.

Jani Vepsä

TiP-laskurin mukaan viimeinen yhteinen esi-isä on 90 % todennäköisyydellä elänyt 10 sukupolvea sitten. Tämä viittaisi jo kirkonkirjojen kattamaan aikaan (1700-luvulle), mutta se ei ole todennäköistä! Itä-Suomessa tuohon aikaan miehet olivat jo saaneet sukunimensä.

Tässä tulee konkreettisesti esiin kaksi tärkeää DNA-sukututkimukseen liittyvää seikkaa (koskee muitakin esitettyjä arvioita yhteisen esi-isän elinajankohdasta):

geneettiseen etäisyyteen perustuva ennuste viimeisen yhteisen esi-isän elinajan-kohdasta on aina ennuste! Se perustuu tiedemiesten parhaaseen tietoon kussakin tutkitussa markkerissa tapahtuvien STR-mutaatioiden esiintymistiheydestä – on siis

keskiarvo. Mutaatio kuitenkin sattuu kun on sattuaakseen tai jättää sattumatta. Se ei tiedä, milloin sen tiedemiesten keskiarvolaskelmien mukaan pitäisi sattua. Siksi TiP-laskurissa on aina tuo todennäköisyys%. suomalaisiin harrastajiin sovellettuna ennusteet antavat harrastajien kokemuksen mukaan lähes poikkeuksetta liian "positiivisia" = lähellä olevia ennusteita. Ennustekaavat on laadittu amerikka-laisia kuvaavista havainnoista. Suomalaiset ovat alkupopulaatioltaan ja väestöhistorialtaan poikkeuksellisen suppea ja eristäytynyt kansakunta. Se johtaa siihen, että meissä on geneettistä yhtenevyyttä enemmän kuin esim. amerikkalaisissa, jotka ovat vielä 6-10 sukupolvea sitten lähtöisin kuka mistäkin (voittopuolisesti) Euroopan maasta. Siksi suomalainen perimä harhauttaa ennustekaavoja pitämään meitä lähempinä sukulaisina kuin olemme.

Jani kuuluu siis päätelmän mukaan yleisimpään suomalaiseen mieshaploryhmään N1c1. Osumamäärän perusteella hänen isälinjainen sukunsa on ollut ja on mieslukuisin nyt testatuista Vepsistä. Osumat (varhaisimmat tiedossa olevat esi-isät) näyttävät sijoittuvan itäiseen Suomeen, jossa N-haplo on voimakkaimmillaan. Osumia näyttää olevan myös Ruotsin suomalais-metsissä, mikä kertoo siitä, että sukulinjan miehiä on muuttanut aikoinaan sinne (muuttoa 1500 - 1600 -luvuilla).

Mikko Vepsä

Mikon ja kyseisten kahden "sukulaismiehen" yhteiset esi-isät ovat eläneet niin kauan sitten, että FTDNA ei enää yritä arvuutella heidän elinajankohtaansa kovin tarkasti. Jos vertaa edellä kirjoitettuihin ennusteisiin, niin sukulaisuus johtaisi esim. paljon etäämmälle kuin 24 sukupolven päähän, johon asti kaukaisimmat ennusteet

yllettävät. Molemmat osumat kuitenkin viittaavat Suomeen tai lähiseutuun.

Yleisluontoisena yhteenvetona testien tähän asti kertomasta voidaan siis todeta esimerkiksi, että Vepsä-sukunimi on aikoinaan siunaantunut usealle miehelle, jotka eivät ole olleet keskenään sukua. Sukunimet ovat usein juontuneet siitä, mistä suku on aikoinaan "nimenantopaikkakunnalle" tullut (Hämäläinen, Karjalainen, Savolainen jne). Kaikkien tähän mennessä testattujen isälinjojen "tulosuunta" Suomeen näyttäisi olevan itäinen. **Einon haploryhmää** (R1a) on tullut Suomeen myös lännen kautta, mutta kun Einolta puuttuvat tyystin suomalaiset osumat eikä niitä ole läntisissä naapurimaissa-kaan, oletettavasti Einon isälinja on Suomenlahden itäpuolitse tullut.

vaikka **Urpo, Jani ja Vesa** kaikki kuuluvat päähaploryhmään N (ja ilmeisesti sen "suomalaiseen" alahaploryhmään N1c1), heidän yhteinen esi-isänsä on niin kaukana, että he eivät tule toistensa osumalistoil- le edes 12 markkerin osumina.

Tarkennusta alahaploryhmiin nyt tiedossa olevien tai ennustettujen haploryhmien sisällä olisi saatavissa eri testeillä.

Ne kertoisivat lisää esivanhempien esihistoriallisesta polusta (AK:lla esim. 2 % intiaania), minkä kansallisuuden keskimääräistä perimää oma perimä eniten muistuttaa (AK:lla esim. eniten tanskalaista, sitten suomalaista), kuinka paljon perimässä on jälkiä nykyihmisen seurustelusta Nendertalin tai Denisovan ihmisen kanssa (AK:lla 2,1% Neandertalia, 2,2% Denisovaa). Kaiken tämän lisätiedon hankkimisen mielekkyys on pitkälti riippuvainen kunkin henkilön omasta kiinnostuksesta juuri omiin syviin juuriinsa!

Tällä hetkellä Vepsien yleisnäkökulmasta varmaan kannattaisi kiinnittää huomiota uusien Vepsä-sukujen perustesteihin. Samasta näytteestä voi sitten tilata, mielenkiinnon mukaan, halutessaan

äitilinan testin ja/tai FamilyFinder – testin

Terveisin **Ahti Kurri**

Ahti Kurri on Kurri-sukua laajalti tutkinut ja perehtynyt erityisesti DNA-tulosten tulkintoihin. Ahti esitteli asiaa Vepsille Loimaalla vuosikokouksessa v.2012, jonka jälkeen mekin päädyimme testaamaan suurimpien sukuryhmiemme edustajia. Oheinen juttu on lyhennelmä Ahtin raportista. Laajan saa tilata minulta sähköpostitse. (esko.vepsa@jippii.fi) tai puhelin 0400-430996

Sodissa kaatuneet Vepsät

Vepsä	Antti	3.6.1915	Räisälä	10.8.1941	Kurkijoki	
Vepsä	Arvi	22.10.1916	Jääski	15.2.1940	Metsäpirtti	Suvanto-T
Vepsä	Arvo	9.6.1922	Jääski	15.7.1944	Äyräpää	
Vepsä	Aulis	28.11.1922	Hiitola	14.6.1944	Kanneljärvi	Kuutela
Vepsä	Emil	2.6.1913	Terijoki	23.7.1941	Parikkala	Tyrjä
Vepsä	Heikki V	12.5.1909	Jääski	15.6.1944	Kivennapa	
Vepsä	Jorma	18.6.1917	Antrea	20.6.1944	Lappee	Simola
Vepsä	Reino	1.8.1919	Juva	6.7.1941	Parikkala	Tyrjä
Vepsä	Teemu	8.4.1916	Juva	9.3.1940	Viipuri	Tammisuo
Vepsä	Toivo	9.7.1924	Kirvu	4.3.1944	Karhumäki	
Vepsä	Uuno A	5.8.1915	Jääski	24.2.1940	Metsäpirtti	Taipale
Vepsä	Uuno I	17.12.1911	Jääski	11.7.1941	Jääski	Jakola
Vepsä	Viljo	30.6.1911	Joutseno	31.1.1940	Muolaa	Kirkonkylä
Vepsä	Väinö	17.10.1918	Hiitola	27.8.1941	Ruptsoila	
Vepsä	Väinö V	15.4.1910	Jääski	21.10.1941	Segesa	
Vepsä	Yrjö	6.10.1910	Jääski	19.8.1941		39.KS

Vepsät antoivat raskaan uhrin sotiemme kaatuneiden joukkoon. Jääski näyttää olevan suurin kaatuneiden kotipitäjästä. Väinö Vepsän jäänteet löydettiin Segesasta ja tunnistettiin. Hänet siunattiin Turussa 2013. Kesän matkalla sivuamme useiden näiden sukuihimme kuuluneiden kaatuneiden viimeistä taistelutannerta.

Tiurulan kylän historiaa

Hiitolan Tiurulan kylässä syntyi isäni Arvo Vepsä(1920-1997). Isoisäni oli Vasili Alekseini-poika Vepsä (1873-1941) oli kotoisin Kurkijoelta Saavanmäeltä. ”Vassi” meni kotivävyksi Tiurulaan naidessaan Katariina Klimoffin (1880-1957).

Tiurula oli muinaisen Hiitolan keskus. Asutus oli keskittynyt Laatokan rehevälle rannikolle. Uskontona oli kreikkalaiskatollinen usko. Itsenäiseksi kreikkalaiskatolliseksi seurakunnaksi Tiurula tuli 1500-luvulla. Stolbovan rauha 1617, Pohjansota ja isojako koettelivat Hiitolaa, mutta näistä mullistuksista huolimatta Tiurula säilytti asemansa Hiitolan ortodoksisena keskuksena kirkkoineen ja hautausmaineen aina toiseen maailmansotaan ja Karjalan luovutukseen asti.

Tiurula sana juontaa luultavasti juurensa sanasta tiura, joka merkitsee kitsasta ja tarkkaa. Kun lemiläiset ja säkkijärveläiset tarkoittivat sanoa, että pitää elää säästäväisesti, he sanoivat, että pitää elää tiuriisti.

Tiurulan vanha kylä sijaitsee rehevällä ja kauniilla paikalla Kylälahden ja Pekonlahden koillisrannikolla. Kasvillisuus oli erittäin lajirikas. Isäni kertoi usein pähkinäpuista, joista ukko antoi lapsenlapsilleen pähkinöitä. Tiurulaan oli matkaa Hiitolan asemalta n 8km. Kylän pituus oli 17km. Kylä kuten Hiitolan rannikkokin oli kallioista jopa vuorista, mutta niiden väliset peltoaukeamat olivat hyvin rehevää savimultaa.

Keväällä Tiurulassa alkoi salopalstaelämä. Karja , kanat, porsaas, kissat ,koirat ja heinäntekovälineet muutettiin saloon. Salotuvalle muutti sepraattoreineen ja tykötarpeineen talon naisia ja lapsia hoitamaan karjaa. Hevosella haettiin voi ja piimä kylään pari kertaa viikossa ja syksyllä koko konkkaronkka tavaroineen muutti taas takaisin kotipaikoilleen.

Tiurulan kartano sai alkunsa kun venäläinen vänrikki Ivan Kondratjew peri tiluksia puolisoiltaan, jolla oli puolestaan osuus Sieversin hiitolalaisiin lahjoitusmaihin sekä osti muilta omistajilta yhteensä 31 taloa ja muodosti niistä Tiurulan hovin. Monien omistajien kautta Hiitolan kunta osti Tiurulan hovin päärakennuksen ja sijoitti siihen kunnalliskodin. Tämä talo paloi ja 1929 kunta rakennutti samalle paikalle 70paikkaisen jyrkän kivitalon kunnalliskodiksi. Talon seisoo edelleen rapistuneena kauniilla paikalla Laatokan Kylälahden rannalla. Kartanon lisäksi kylässä oli 27 muuta maatilataloa, joista yhtä isännöi isoisäni Vasili Vepsä.

Pekonlahdessa sijaitsi Ahlström yhtiön saha ja laivaveistämö, joka työllisti hyvin Tiurulan kylän sekä ympäristön väkeä aina vuoteen 1925 asti, jolloin saha

lakkautettiin. Sahalla höylättiin aikoinaan myös kattopäreitä ja sahattiin kattokimpeä. Saha toi tilipäivien toripäivineen ja markkinoineen värikästä elämää kylälle. Laatokan lahti antoi hyvin kalaa ja kalastus oli hyvä särvinlisä. Kala oli kreikkalaiskatollilaisille erittäin tärkeää paaston ajan ruokaa, kun liha, maito ja voi olivat pannassa tuon ajan. Kylässä oli myös kymmenen talon nuottakunta ja talvella 1908 kerrottiin nuotalla saadun 8000kg suurta lahnaa. Tiurulassa myös kuivattiin kalaa niin, että sitä oli aitassa jopa monenvuotisia varastoina.

Hiitolan kylähistoriassa(Hiisi-säätiön julkaisu v1972) Aukusti Kekki on kertonut Tiurulassa vallinneen erinomaisen kylähengen:kaikki auttoivat toisiaan aina kun näkivät toisen olevan avun tarpeessa. Koko kylän apu oli parhaimmillaan talkoissa. Eri kirkkokuntiin kuuluminen ei häirinnyt Tiurulan kylän naapuruussuhteita. Kertoman mukaan hyvin usein luterilaisia tuli Tiurulan kreikkalaiskatollisen kirkon jumalanpalveluksiin kun oma kirkko oli kauempana.

Tiurulan kauniisiin maisemiin on mahdollisuus lähemmin tutustua Vepsä sukuseuran matkalla tämän vuoden heinäkuussa. Lopuksi isäni kirjoittama runo kotipaikastaan Liimoniemestä. Isoäitini oli omaa sukuaan Klimoff siitä mäen nimi.

Liimoniemi

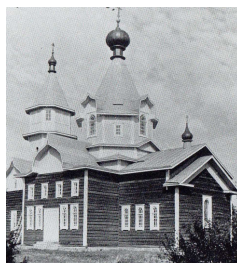
Suon ja Kyläjärven saartama
vuosi satojen oli ajasta aikaan.
Aina oli asuttu, sotien ajat, vainojen vuodet.
Suoja järvi, suo takaa päin, mäet ja vuoret.

Niemen profiili, kärjessä pellot.
Sitten mäki, tupa, piha ja ristejä rinteessä itäinen puoli.
Lisääntyi risti, kun joku perheestä kuoli.
Koppoli, välissä Kokkoinmäki sen rinteessä.

Naurishautojen sijoja näki.
Kaskiahot saartoivat rinnettä.
Kaivon kiviset reunat kertoivat menneestä.
Oli nauris ollut sukuni särvin, kalaa antoi runsaasti Kyläjärvi.

Oron notkoissa ukoilla lintuansat.
Halmeen puolella jänislangat.
Opotassa karhunkin pesän paikkoja,
susien syömän lehmän luita ja nahkoja.
Lähellä vanhoja visapuita.

Louhimäkien tuuheat katajat,
tuovat mieleen ne liirin tekijät.
Esi-isien aikaisen voimajuoman.
Sitä maistaa en saanut, nyt huomaa.
Olen paljosta paitsi jäänyt vainen.

**Kirkko yllä
Maisema järvelle
vieressä
Kunnalliskoti
alla**

Ilmoittautuneille lähetämme tarkemmat tiedot mm viisumeista ym

Vepsä Sukuseura ry

Tullivuorentie 13B, 00700 Helsinki

Puheenjohtaja Sinikka Vepsä, sihteeri Esko Vepsä
Hallitus: Kirsti Heikkilä, Tapio Vepsä, Seppo Vepsä

Perustettu 1998

Kotipaikka Kangasala

Sukuseuran tarkoitus on koota Vepsien sukujen tietoja ja tehdä sukututkimusta sekä koota Vepsän sukuisia yhteen sekä järjestää jäsenkunnalle yhteisiä tapaamisia ja matkoja. Tarkoituksensa toteuttamiseksi seura julkaisee jäsenlehteä, ylläpitää kotisivuja ja kerää tietoja Vepsien historiasta yhteiseen arkistoon.

JÄSENMAKSU 10 € VUOSI (PERHEELTÄ 20 €)

Pyydetään maksamaan ensi tilassa tilille

FI 09 5104 0040 0581 03

käytä maksaessasi viitettä, joka löytyy osoitetarrasta

.....

Vepsä Viesti

ilmestyy 4 kertaa vuodessa, kahdesti keväällä ja kahdesti
syyskaudella, mikäli aineistoa saadaan riittävästi.

Vastaava toimittaja Esko Vepsä, esko.vepsa@jippii.fi, puhelin
0400-430996, osoite Tullivuorentie 13B 00700 Helsinki

.....

**ILMOITA SÄHKÖPOSTIOSOITTEESI SIHTEERILLE, NIIN SAAT
TÄMÄN LEHDEN VÄREISSÄ POSTIISI!!! KIITOS!**
